

Publicerad 2016-08-16 01:06 av Loeitt

Den som gryr i svart

Imorgon kommer dagen, den som gryr i svart och är dold under sorgens mantel.

Den dagen man önskade redan hade varit förbi, långt i fjärran, men som nu knackar på dörren och skall in.

Den dagen som skenar som ett tåg, men som man bara sett snudda vid horisonten tills den är rakt framför.

Den dagen som man låst in i hopp om att den skall förträngas, men som inga kedjor kan fjättra.

Den dagen.

Det sista farvälet är kortvarigt, men varar livet ut. Gryningen klär oss i sorgeskrud.

Evighetens portar kommer öppnas och himlen kommer välla ut sin sorg. Ett stilla sommarregn.

Dagen kommer och den är klädd i svart. Vi liksom den bär samma skrud. Dagen som ropar om en tid som är förbi och ett sår som inte läker. Ändå kommer den med salva. Det är dagen som vi inte skulle vilja finnas.

Dagen som kommer ändå. Dagen med ett sista farväl. Det är den dagen som du blir en sång.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Loeitt med Poeter.se id #66710 innehar upphovsrätten